

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 74.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Privedil in priobčlil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

Frančišek Ksav. Wilfan, kaplan, rojen v Stražišču dne 23. septembra 1746, je bil v mašnika posvečen o Binkoštih dne 21. junija 1772 na naslov ondotnih freisinških podložnikov. Bil je veselega, dobrega značaja, krepak mož in dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let: izprva v Kranjski gori 3 leta, kot „alumnus“ v Gornjem Gradu, kot kaplan v Kranju, v Radovljici, v Svibnem, povsod na težavnih mestih, a pohvalno. V l. 1789. do 1797. je bil kurat v Ribnem pri Bledu, potem je kaplanoval v Begunjah do l. 1811., ko pride zopet nazaj v Ribno kot kurat. Odtod pa se dne 27. junija 1826 preseli v večnost. Mož je bil ponižen, miroljuben, molčeč, ravnodušen, potrpežljiv, poln ljubezni do Boga in bližnjega, čednosten in zgleden duhovnik, zato ga je tudi vse rado imelo in povsod spoštovalo. Bil je brez napak.

Mihael Springer, navadni duhovnik, rojen v Črnomlju, star 39 let, je bil v mašnika posvečen l. 1778. na naslov gospostva „Petrovich“. Telesno je bil pohabljen, nadarjen ni bil, pač pa priden, govoril je hrvaški. Svoje bogoslovne nauke je dovršil deloma v Požegi, Zagrebu, deloma pa v Gorici. Služboval še ni nikjer v dušnem pastirstvu do l. 1788. Mož je bil tih, potrpežljiv, preprost, v družbe ni zahajal, živel je zgledno.

2. Radeče.

Frančišek Julij Peetz, župnik, Ločani, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1778. na naslov freisinškega škofa. Mož je bil bister toda prekanjen, telesne moči pokvarjene, govornik dober, ter je privatno dovršil svoje bogoslovne nauke. Služboval je pohvalno kot kaplan 4 leta v Radečah, kjer zdaj župnikuje in je tudi tukaj umrl dne 5. januarja 1821. Mož je bil finega, salonskega obnašanja, nekaj preveč sladak v govorjenju, včasih nekoliko lahkomišljen v občevanju, kar so mu nekateri zelo zamerili, zlasti še, ker je rad zahajal v graščino Hotemaže v družbo.

Gregor Hočevnar, kaplan več let tukaj, je l. 1796. v Zagorju služboval. Več o njem ni zaznamovanega tukaj. (Glej Zagorje!)

Marka Kolovič, radeški beneficijar, Radečan, star 47 let, je bil na naslov radeškega mesta v mašnika posvečen l. 1765. Mož je bil bistrega uma, toda zvit, telesno še dosti trden, a pridigovati ni hotel. Bogoslovne nauke je slušal nekoliko na Dunaju in ima naravno znanje. Služboval je na Štajerskem pri Sv. Križu poleg Rogatca 7 let, v Radečah pa kot ustanovljeni kaplan že od l. 1782. Ljudje ga imajo zelo radi, obnaša se pošteno, živi zgledno, le površen je bil v izpolnjevanju svojih dolžnosti in pa prenagel pri vseh rečeh. Umrl je tukaj dne 9. januarja 1810.

Tomaž Kepruner, sacelan v radeškem gospostvu, doma v Celju, star 62 let, je bil l. 1758. v mašnika posvečen. Bil je dobrega, počasnega, čistega značaja, telesno še dosti trden, pa tudi še dober govornik. Služboval je 17 let kot kaplan radeški in 1 leto kot župnik. Dušno pastirstvo je pohvalno izvrševal, žal, da ni bil brezmadežnega življenja, za kar dela zdaj pokoro. On je molčeč, potrpežljiv, ljudje ga imajo radi. Umrl je kot spokornik nad 71 let star dne 22. novembra 1798.

Vikariat: **Dobovec.**

Frančišek Greiser, župnijski vikar, Ljubljčan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen l. 1766. na naslov smlejskega gospostva. Mož je bil bister in nadarjen, dober govornik in zdrav in čvrst. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot kaplan na raznih krajih in od l. 1776. je dušni pastir dobovški. L. 1793. je bil že na Brdu župnik, kjer je umrl dne 8. septembra 1800. Bil je dober in značajan mož, poštenega obnašanja, goreč in zgleden duhovnik, poln ljubezni božje in do bližnjega in zato so ga vsi radi imeli in čislali.

Lokalije: 1. **Št. Juri pod Kumom.**

P. Reinhard Linhart, lokalist, Ločan, razkapucin, star 50 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik l. 1755. Porojen dne 8. februarja 1732 in krščen na ime sv. Jožefa in Blaža. Mož je bil bistroumen, pretkan, zbadljiv v besedi, rad se je prepiral z olikanci, s katerimi se je pajdašil, ker tudi on je bil plemenitaških staršev sin. Priljubljen ni bil v svojih pridigah. Telesno je bil krepak. Bogoslovne nauke je vse dovršil v samostanu, kjer je 27 let služboval. Bil je logicus. V Šent Juriju je bil 4 leta lokalist. Ker pa vsled teže let ni bil več zmožen vzdržavati reda v župnišču in v župniji, zato dobi 20. julija 1791 dovoljenje, da sme iti nazaj v samostan. Odšel je v Krško, kjer je dne 6. maja 1797 ostavil svet. Mož je bil nemirnega temperamenta, sicer pa je živel zgledno.

P. Aleš Veja (Bea), kaplan lokalistov, razkapucin, Kranjec, star 50 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen. Bil je umen, a počasen mož, slabotnih telesnih moči in trd govornik. Dovršil je svoje bogoslovne nauke tudi v samostanu, kjer je 17 let opravljal službo pridigarja. Poslan v svetno dušno pastirstvo, je bil $\frac{3}{4}$ leta v Svibnem subsidiar, odkoder pride za kaplana v Šent Juri o velikem Šmarnu l. 1788. Odtu pa gre kmalu na Janče za lokalista. L. 1796. pa je že župnikoval v Spodnjem Tuhinju, kjer je ostal do l. 1804. Povrne se nazaj v samostan ter živi v Ljubljani, v

Krškem, v Loki, kjer je umrl dne 28. maja 1813. Ljudje so ga še dosti radi imeli, četudi je bil bolj čemernegega značaja, ker miroljuben in potrpežljiv in poštenega obnašanja ter zglednega življenja je pa vendarle bil.

P. Honest Linhart, razkapucin, Ločan, star 65 let, je bil rojen dne 13. novembra 1723 ter krščen za Andreja. V mašnika je bil posvečen kot redovnik okrog l. 1748. Mož je bil nadarjen, vesel, izvrsten govornik, telesno pa je opešal. Obnašal se je prav spodbudno, živel je zgledno, bil je potrpežljiv, poln ljubezni do Boga in bližnjega. Ljudje so ga radi imeli, bil je prikupljiv.

2. **Koseza.**

P. Liberat Vodapivec, lokalist, razkapucin, Novomeščan, je bil kot redovnik v mašnika posvečen. Rojen okrog l. 1742., je bil zelo nadarjen, bistroumen mož in prijeten pridigar ter zdrav človek. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je bil posvečen l. 1765. ter kot pridigar služboval 11 let, ko ga pošljejo o sv. Juriju l. 1787. v Koseze duše past. L. 1796. je bil že ekspozit v Šinkovem Turnu v vodiški župniji, kjer je umrl dne 13. julija 1814. Ljudje so ga silno radi imeli, bil je tih, potrpežljiv, ljubezniv človek, miroljuben, dober in zgleden duhovnik.

XXX.

Dekanat: **Marijino Oznanjenje v Ljubljani.**¹⁾

Župnije: 1. **Marijino Oznanjenje** (frančiškani).

Jožef Skrinjar (Schriner), župnik in dekan frančiškanske župnije, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija na veliko soboto 6. aprila 1776 v Ljubljani, kjer je bil doma. Vsled vedne seje telesno ni bil trden, pač pa zmožen človek. Vse svoje nižje in višje študije z bogoslovjem vred je dovršil v Ljubljani. Služboval je prejemi jurisdikcijo 29. decembra 1777 izprva pri Sv. Petru v Ljubljani, odkoder se dne 2. maja 1778 preseli v Gornji grad na Štajersko kot „alumnus“ do 9. marca 1780; takrat ga pošljejo na Vransko kaplanovat do 29. novembra istega leta, ko se preseli na Ig. Dne 21. novembra 1782 pa priroma odtam v Šmartin poleg Kranja, kjer deluje do 2. junija 1784, ko ga pokličejo v Ljubljano za stolnega vikarja. Dne 30. maja 1785 pa ga umeste župnikom frančiškanske župnije v Ljubljani. Ko pa l. 1804. frančiškani dobe župnijo, je on šel župnikovat v Dol do l. 1808., ko prejme župnijo Gorje, katero vlada do l. 1825., ko ga

¹⁾ Župnija Ig s svojo duhovščino in lokalije Golo, Kurešček, Tomišelj in Želimlje so zaznamovane tudi pod tem dekanatom in pod preserškim, kjer jih išči!

dne 17. aprila smrt pokosi. Bil je dober, goreč in zgleden duhovnik.

P. Rudolf Hafner, razfrančiškan, kaplan, doma pri Sv. Duhu v Stari Loki, star 51 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik l. 1762. Telesno je oslabil, zmožnosti pa ima srednje; govornik ni bil, ker ni imel prilike v tem se izvežbati radi tega, ker je vedno biro pobiral, dokler je živel v samostanu. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, modroslovne in bogoslovne pa v samostanu svojega reda. Službuje kot kaplan v tej župniji od sv. Jurija l. 1785. Pri ljudeh je zelo priljubljen kot delaven mož in poštenega obnašanja ter zgleden duhovnik brez napak. Pozneje je živel zopet v samostanu in umrl 21. februarja 1807 kot redovnik star 70 let.

P. Anton Pissig, razfrančiškan, Novomeščan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. kot redovnik. Zdrav in krepak je bil ter dober govornik in nadarjen človek, a žal, da je zlorabljal te dari v pridigah. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, vse druge pa v samostanu, kjer je služboval kot redovnik do l. 1786., ko ga o Malem Šmarnu nastavijo kot kaplana za nekaj let, naposled se preseli v Novo mesto, kjer živi potem kot redovnik do svoje smrti. Bil je zbadljiv v govorih.

P. Ciril Erbežnik, razfrančiškan, kaplan, je bil rojen pri Sv. Duhu v starološki župniji dne 23. novembra 1748 ter krščen za Andreja. V mašnika so ga posvetili kot redovnika dne 17. decembra 1772. Izprva je misijonaril po Macedoniji in Albaniji več let, potem je bil kaplan pri frančiškanih v Ljubljani eno leto, ko pride na Soro za beneficiata v l. 1786.—1787. Odtod se vrne nazaj v Ljubljano k frančiškonom. Od novega leta 1797 do oktobra je kaplanoval tudi v Stari Loki, poprej pa malo časa kot subsidiar v Trnovem v Ljubljani, potem je živel kot vikar v stolnici v Ljubljani še l. 1801., pri Sv. Jakobu v Ljubljani še l. 1809., pozneje pa kot deficient v Škofji Loki, a l. 1814., je bil zopet v Ljubljani pri Sv. Jakobu do 7. avgusta 1815 kot kaplan, pozneje pa v pokoju. Umrl je 8. julija 1833 v frančiškanski župniji. Zaradi kile ni bil pridigar, zmožnosti pa je bil srednje. Da je lože prenašal svoj križ, se je rad zabaval. Z ljudmi se ni dobro razumeval, ker je bil mož pikre besede in poln predsodkov. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu. Mož je zgledno živel, a bil je dokaj zgovoren.

P. Pergentin Gabrič, razfrančiškan, kaplan, doma v Krškem, star 35 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik l. 1778. Mož je bil nadarjen, še dosti zdrav in dober pridigar. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, vse druge pa v samostanu, kjer je tudi

služboval kot pridigar do sv. Jurija l. 1785., ko ga nastavijo za kaplana. To službo je izvrševal vestno in natančno do l. 1804., ko ga pošljejo v Šent Rupert v pomoč staremu dekanu in župniku kot upravitelja v duhovnih rečeh do l. 1806. ko pride župnikovat na Bled. Tukaj je pastiroval do l. 1825., ko se preseli v večnost dne 14. oktobra. Njegovo krstno ime je bilo Frančišek. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja, priden delavec v vinogradu Gospodovem, dober, zgleden duhovnik brez napak.

P. Albin Božič, razfrančiškan, kaplan, Vipavec, star 35 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik l. 1778. Mož je bil srednje nadarjen, a zelo priden, zdrav in krepak ter dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu, kjer je tudi služboval do Sv. Jurija 1785., ko pride za kaplana v Ljubljano v župnijo Marijinega Oznanjenja. Od 22. septembra 1794 do 1. februarja 1795 je kaplanoval v Horjulu, nato pa na lgu. Odtam gre za župnika v Preserje l. 1801., kjer pastiruje do svoje smrti dne 17. decembra 1822. Krstno ime mu je bilo Jožef. Mož je bil goreč, delaven, miroljuben, lepega obnašanja, povsod priljubljen ter zgleden duhovnik.

Uršulinski samostan.

P. Janez Fakund Lipič, razfrančiškan, nunski spovednik, Ljublančan, star 43 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen l. 1768. Mož je bil nadarjen, zdrav in krepak ter dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu, kjer je izprva tudi služboval več let. Poslan med svetno duhovščino l. 1786. je bil lokalist v Kozjem na Štajerskem do 21. oktobra 1788., ko se preseli k uršulinkam v Ljubljano, kjer je deloval do l. 1821., naposled že kot pokojnik. Živel je potem popolnoma v pokoju do 10. maja 1823, ko se preseli v večnost. Mož je bil lepega obnašanja in zgednega življenja ter dober duhovnik.

Jožef Prešern, nunski kaplan in katehet, Radoljičan, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1786. na naslov verskega zaklada dne 1. aprila. Porojen je bil dne 16. marca 1752. Mož je bil slaboten, četudi zdrav, srednje nadarjen. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani, praktično leto bogoslovja pa v Gradcu. Takoj izprva je služboval tu. L. 1796. je kaplanoval na Brezovici do 2. maja 1797, ko gre na Vrhniko, in l. 1800. pa je že bil lokalist na Kopanju. Odtam pride l. 1820. župnikovat na Jezico do l. 1829., ko stopi v pokoj in se preseli v Ljubljano, kjer je umrl 24. marca l. 1835. Mož je bil spodbudnega obnašanja ter zgednega življenja. Bil je stric pesnika dr. Fr. Prešerna.

Drugi duhovniki v župniji.

Valentin Wolka, kurat, Ljubljčan, star 70 let, je bil v mašnika posvečen l. 1744. na naslov stare fužine v Bohinju barona „de Zoys“. Mož je že zelo opešal. Humanistične nauke, moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani, modroslovje pa v Gradcu. Služboval je 4 leta kot substitut na Vrhniki in 43 let na raznih krajih ljubljanske in ravno zatrite goriške nadškofije kot pomočnik. Zdaj pa je v pokoju v Ljubljani, kjer je tudi umrl dne 28. septembra 1793 kot zlatomašnik. Mož je bil miroljuben samotarec, živel je zgledno brez napak.

Jožef Pilgram, navaden duhovnik, Ljubljčan, star 67 let, je bil v mašnika posvečen l. 1743. v Zgornji Sekavi (Seggau) na naslov grofa Antona Jožefa ab Auersperg, ki je bil nekdanji glavnik kranjski. Mož je že zelo opešal. Humanistične študije in moralko je dovršil v Ljubljani, modroslovne in ostale bogoslovne pa v Gradcu. Služboval je vsega skupaj 23 let, in sicer: kot „alumnus“ v Gornjem Gradu, kot kaplan pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Škalah 1755.—1756., na Vranskem, l. 1765.—1766., župnik na Paki in na Čemšeniku. Zdaj živi v pokoju v Ljubljani, kjer je l. 1794. še živel do 24. julija, ko se preseli v večnost. Bil je miroljuben samotarec, zglednega življenja, brez napak.

Primož Detelja, navaden duhovnik, doma v Moravčah, star 54 let, je bil v mašnika posvečen v Sekavi l. 1758. na naslov c. kr. kolegija Ferdinando-vega v Gradcu. Bil je jako nadarjen mož in dober pridigar, a telesne moči so vsled vednih boleznih opešale. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne z odliko pa v Gradcu. Služboval je 41½ leta kot substitut v Moravčah, potem pa je bil 17½ leta stolni vikar in zdaj je v pokoju. Bil je duhovnik zglednega življenja brez napak, ponižen samotarec, ljudje so ga radi imeli. Umrl je dne 10. septembra 1791.

Frančišek Činkelj (Tshinkel), navaden duhovnik, rojen na Bistrici v Podbrezjah, star 49 let, je bil v mašnika posvečen l. 1763. na naslov lemberškega gospostva grofa pl. Schrottenbach na Štajerskem. Srednje nadarjen mož je bil bolehen in slaboten vsled bljuvanja krvi. Vse svoje nauke nižje in višje z bogoslovjem vred je v Ljubljani dovršil. Služboval je kot kurat 11 let na Veseli Gori, pri Sv. Ksaveriju v šent-rupertski župniji na Dolenjskem, na Polšniku, na Trebelnem, v Mekinjah, v Vidmu, v Sromljah in v Brežicah (Runae). Leta 1788. je bil v pokoju v Ljubljani. Imel je tudi pokvarjene oči. Od l. 1797. je živel pri usmiljenih bratih v Ljubljani, kjer je 9. novembra leta 1799. umrl. Živel je pošteno kot zgleden duhovnik.

Frančišek Sal. Haan, navaden duhovnik, rojen v Semiču, star 50 let, je bil v mašnika posvečen

l. 1762. Mož je bil zdrav, krepak in srednje nadarjen. Rad je hodil okrog, zlasti v veselih družbah se je dobro počutil. Jurisdikcijo je imel v goriški škofiji. Žal, da je bil mož lahkomišljenega obnašanja, nevljuden, prepirljiv, nemarajoč za opomine in zato ni bil na čast duhovništvu.

Alojzij Jenko, razfrančiškan, star 31 let, je za jetiko umrl na Viču dne 8. januarja 1791. Bil je Šiškar, v mašnika posvečen dne 6. julija 1788 pod imenom P. Jožef Thyrs.

Valentin Čepin (Sheppin), navaden duhovnik, doma v Dobu, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1775. na naslov 12 kmetov svojega rojstnega kraja. Bil je zdrav in krepak, nadarjen pa ne, tudi pridigarskega daru ni imel. Humanistične nauke je v Ljubljani dovršil, vse druge pa v Gradcu. V duhovnem pastirstvu ni služboval, marveč je bil oficijal stolnega kapitelja v Ljubljani. Umrl pa je kot subsidiar v Rovtah dne 22. januarja 1793. Priljubljen ni bil, ker je bil prijatelj pijači.

Simon Milic, navaden duhovnik, Kranjec, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1779. na naslov kroparskih fužin. Srednje nadarjen mož je bil zdrav in čvrst in še dosti govornika, le preveč kričal je. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, vse druge višje pa na Dunaju, kjer je dokončal tudi bogoslovne, deloma pa v Ljubljani. Služboval je kot „alumnus“ v Gornjem gradu, kot substitut na Jesenicah, Preddvorom, v Svibnem, kot kaplan v Radovljici in naposled kot substitut trnovskega kaplana v Ljubljani. Mož je bil bolj trdega značaja, oduren, pečal se je rad s trgovino, včasih je bil bolj lahkomišljenega življenja.

2. Trnovo.

Frančišek Ksav. Iggel, župnik, Ljubljčan, star 28 let, je bil v mašnika posvečen na naslov verskega zaklada 28. avgusta l. 1785. Mož je bil zdrav, izvrstno nadarjen in tudi dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, praktično leto pa v graškem glavnem semenišču. Dve leti je služboval kot stolni vikar v Ljubljani, potem pa kot župnik v Trnovem od l. 1787. nekaj malo časa. Ljudje so ga radi imeli, bil je mož blagega značaja in poštenega obnašanja ter zglednega življenja.

Martin Urbančič, kaplan, doma na Dobravi, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 19. decembra 1772. na naslov ljubljanske komende. Bolehen je večkrat bil in zato slaboten, bil pa je nadarjen in dober govornik. Humanistične in modroslovne nauke ter moralko je dovršil v Ljubljani, drugo bogoslovje pa v Gradcu. Služboval je kot „operarius“ pri Svetem Joštu pri Kranju, v Bohinju in na lgu kot substitut,

pri Sv. Petru v Ljubljani kot zakristan, v Dobu, v Polhovem gradcu in v Trnovem kot kaplan, tukaj še kot beneficiat in katehet. L. 1800. je župnikoval v Šent Jerneju na Dolenjskem, kjer je umrl dne 4. marca 1819. Ljudje so ga radi imeli, ker se je pošteno obnašal in zgledno živel.

Jurij Karlstaeter, upokojen kurat, star 63 let, je bil v mašnika posvečen na naslov nekega kmeta v idrijskem gospostvu l. 1749. Mož je bil že zelo opešal. Vse svoje nauke nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Mož je bil mirnega značaja in zglednega življenja. Umrl je dne 7. januarja 1795.

XXXI

Dekanat: Vrhnika.**Župnije: 1. Vrhnika.**

Frančišek Luka Marenik, l. U. D., župnik in dekan, Ločan, rojen 6. oktobra 1721. Posveti se juridičnim naukom ter postane doktor obojnega prava. Bil je advokat in prokurator kranjskih sodišč v Ljubljani. Oženjen, je imel dve krasni hčeri. Po smrti svoje žene se pa posveti duhovniškemu stanu. L. 1763. je bil dispenziran od papeža dne 14. marca od vseh cenzur itd. V mašnika je bil po dovršenih bogoslovnih študijah posvečen na naslov lastnega patrimonija dne 12. aprila 1763. od škofa grofa Petazzi-ja. Bil je nekaj let škofijski notar ter tudi konzistorialni svetnik. L. 1769. je prejel beneficij Matere Božje v Zgornjem Logatcu ter beneficij sv. Križa na Taborju, dne 8. maja 1774. pa vrhniško župnijo, katero je prav uspešno vladal do l. 1799., ko stopi v pokoj in se čez 2 leti preseli v Ljubljano, kjer je ostavil svet dne 31. decembra 1807. Mož je bil dober, zgleden in čislán duhovnik.

Andrej Tomazin, prvi kaplan, Podbrežan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1777. Mož je bil nadarjen, krepak in zdrav človek. Služboval je kot subsidiar v Rovtah 3 leta in 1 mesec, kot kaplan v Ljučah na Štajerskem poldrugo leto, od l. 1783. pa na Vrhniki. L. 1793. je bil že župnijski vikar pri Sv. Križu pod Turnom, naslednje leto pa je župnikoval že na Sori do 1798., v Škocijanu na Dolenjskem do l. 1808. ko je prejel župnijo Vrhniko, katero je vladal kot župnik in dekan, okrajni šolski nadzornik in konzistorialni svetnik do 20. maja 1819., ko se preseli v večnost. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil priden in delaven mož poštenega obnašanja, vesten in natančen duhovnik zglednega življenja.

Frančišek Kopčavar (Coptshauer), drugi kaplan, Kranjec, star 41 let, je bil l. 1771. v mašnika posvečen. Služboval je kot subsidiar 1 leto in kot

kaplan 3 leta v Žirih (Saurach), v Dobu kot subsidiar 3 mesece, kot kapitularni oficial v Ljubljani 3 mesece, kot subsidiar v Šent Vidu nad Ljubljano 5 $\frac{1}{2}$ leta in kot kaplan ondi 4 $\frac{1}{2}$ leta, kot kaplan v Šent Jerneju 1 leto. Proti koncu l. 1786. je bil provizor lokalije v Dupljah, potem pa pride na Vrhniko l. 1787., kjer je umrl 12. marca 1796.

P. Arhangel Romald, razfrančiškan, subsidiar župnikov, doma v Kranju, star 32 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen l. 1782. Bil je nadarjen in zdrav človek. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je opravljal potem službo spovednika do časa, da ga pošljejo v dušno pastirstvo. Služboval je kot subsidiar 7 mesecev Preddvorom, v Rovtah 2 leti in odtam pride na Vrhniko o sv. Mihaelu l. 1787. Obnašanja je nesvarljivega in je delaven mož zglednega življenja. L. 1793. je bil že lokalist pri Sv. Roku pri Št. Rupertu na Dolenjskem, l. 1804. pa že župnik v Trebnjem, kjer je umrl dne 20. oktobra 1812.

2. Polhov Gradec.

Anton Perner, župnik, Kranjec, star 42 let, je bil l. 1770. v mašnika posvečen. Mož je bil nadarjen in zdrav in krepak človek. Služboval je kot oficiator v ljubljanski stolnici 3 leta in 4 mesece, kot kaplan v Krašnji 1 leto, v Smledniku 2 leti, v Dobu 3 mesece, v Svibnem 2 $\frac{1}{2}$ leta, v Šent Vidu nad Ljubljano 11 mesecev. Potem je bil župnijski vikar pri Sv. Joštu nad Polhovim Gradcem 1 leto in 8 mesecev, odkoder pride l. 1782. župnikovat v Polhov Gradec. Tukaj je pastiroval nad 20 let, ko se kot vpokojenec preseli na Vranjo peč, odtam pa kmalu na Rovu, kjer je bil tudi upravitelj, poslednji 2 leti pa je živel na Kolovcu v graščini, kjer je umrl dne 23. februarja 1821 kot zlatomašnik. Mož je bil jako zmožen, goreč, neumorno delaven duhovnik, le nase je preveč porajtal in zaupal.

Andrej Tancman, kaplan, Kranjec, star 34 let, je bil v mašnika posvečen l. 1783. Služboval je kot subsidiar 1 leto pri Mariji Devici v Polju, 1 leto in 7 mesecev v Bohinju, v Polhovem gradcu pa kaplanuje od sv. Petra l. 1786. dalje. L. 1793. ga že najdemo kot kaplana v Dobu, kjer je ostal nad 10 let. L. 1805. je kaplanoval na Vrhniki, l. 1807. Šent Juriju pri Kranju, l. 1813. pa v Komendi, odkoder se preseli zopet nazaj v Šent Juri kot kaplan, naposled v Kranj v pokoj, odtam pa dne 8. septembra 1819. v večnost. Porodil se je bil dne 13. novembra 1754. Mož je bil poštenega obnašanja in zglednega življenja.

Jožef Steinmetz, subsidiar župnikov, Ljubljčan, star 25 let, je bil dne 6. julija 1788. v mašnika posvečen na naslov verskega zaklada ter je takoj prišel

v službo v Polhov Gradec dne 28. julija. Porojen je bil 30. decembra 1763. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil deloma v Gradcu, deloma v Ljubljani, bogoslovne pa v Gradcu. Mož se je lepo obnašal ter zgledno živel. L. 1793. je že kaplanoval pri Sv. Jakobu v Ljubljani do l. 1798., ko pride župnikovat na Soro do l. 1807. Takrat dobi izansko župnijo, katero je vladal do 3. decembra 1830, ko se preseli v večnost. Bil je zabaven mož. Pripovedoval je rad dogodke iz advokatskega življenja.

Vikariati: 1. **Godovič.**

Janez Adam Malič, župnik-vikar ondi l. 1788. Več ni o njem zaznamovanega. Bil je Ljubljančan, 29. marca l. 1755. v mašnika posvečen na naslov smleškega gospostva.

2. **Hotedršica.**

Jožef Črnovec, župnik-vikar, doma v vodiški župniji, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. Bil je jako nadarjen človek. Služboval je vi ljubljanski stolnici 3 leta in 4 mesece kot kapitularn kaplan, v Šent Jerneju 9 $\frac{1}{2}$ leta, v Polhovem Gradcu kot substitut 2 $\frac{1}{2}$ leta, od adventa l. 1787 dalje pa je v Hotedršici, kjer je pastiroval 9 let ter umrl dne 2. septembra 1796. Mož je bil ponižen, miroljuben, lepega obnašanja in zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli.

3. **Sv. Jošt nad Polhovim Gradcem.**

Martin Zorman župnik-vikar, Kranjec, star 45 let, je bil meseca decembra l. 1772. v mašnika posvečen. Služboval je kot subsidiar 3 mesece v Krašnji, potem je bil kapiteljski kaplan v ljubljanski stolnici, nadalje 2 leti subsidiar v Šent Vidu nad Ljubljano, v Smledniku 1 $\frac{1}{2}$ leta kot tretji kurat, potem je kaplanoval 5 let v Krašnji, 3 leta v Dobu, od leta 1783. dalje pa je pasel ovčice Sv. Jošta nad 12 let. Leta 1796. je bil lokalist na Češnjicah do l. 1818., ko stopi v pokoj in še ostane ondi do 4. aprila 1822., ko se preseli v večnost. Mož je bil nesvarljivega obnašanja, goreč in moder v dušnem pastirstvu ter zgleden duhovnik.

4. **Logatec.**

Jožef Jakolič, župnik-vikar, Ljubljančan, star 59 let, je bil v mašnika posvečen l. 1752. Bil je nadarjen, dober, zgleden duhovnik, poštenega obnašanja ter priljubljen pri ljudeh. Služboval je izprva 4 $\frac{1}{2}$ leta v Novem mestu kot kapiteljski kaplan pri ranjkem proštu baronu Antonu „ab Erberg“, 4 leta je kaplanoval pri ljubljanskih uršulinkah, dne 20. janu-

arja 1762, pa je bil umeščen na logaško župnijo, katero je vladal nad 35 let, podpisan tudi za „Janeza“ ter umrl dne 9. avgusta 1799.

Luka Petkovšek, subsidiar, doma v Godoviču, star 59 let, je bil l. 1755. v mašnika posvečen. Opešal je že zelo na duševnih zmožnostih vsled prijateljstva do pijače v mladosti, a zdaj se premaguje in živi zgledno. Služboval je 3 leta v Rovtah in v Bohinju pol leta. Potem se preseli na Štajersko in je bil „operarius“ pri Sv. Ksaveriju na Stražah 2 leti, v Gornjem gradu kot „alumnus“ 1 $\frac{1}{2}$ leta. Odtam pride v Mošnje na Gorenjsko za subsidiarja za 5 let, v Kranjsko goro za 7 let, naposled l. 1776. pa v Logatec, kjer ostane blizu 18 let do svoje smrti, dne 14. julija 1794.

Matija Pečenko, oficijar Nagodétovega beneficija v Logatcu, rojen v Rifenbergu na Vipavskem, star 64 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen l. 1752. Bil je ponižen in mož poštenega obnašanja. Služboval je v Šent Rupertu na Spodnjem Štajerskem 4 leta kot vikar in od l. 1770. je beneficiat tu, kjer je umrl star 73 let dne 18. septembra 1797.

5. **Rovte.**

Jožef Maren, župnik-vikar, doma v Spodnji Šiški pri Ljubljani, star 52 let, je bil l. 1760. v mašnika posvečen. Služboval je kot „alumnus“ v Gornjem gradu 2 leti, kot kaplan v Ljučah 3 leta, na Vranskem 1 leto, na Sori 4 leta (1766—1770). Postal je vikar pri Sv. Petru v Ljubljani, čez 2 leti pa pride župnikovat na Soro do l. 1777. Odtam se preseli na Kurešček v izanski župniji za ekspozita do l. 1785., ko pride v Rovte za vikarja do l. 1793., ko se preseli zopet nazaj na Kurešček, odtam pa l. 1803. v pokoj v Višnjo goro, kjer je ostavil svet nad 65 let star. Mož je bil neznosen, povsod je delal zgago, ljudje niso marali zanj, ker jim ni bil v zgled. Kljub opominom je ostal trdovraten in nepoboljšljiv: „lapis offensionis“ celi škofiji. Škoda zanj, ker je bil nadarjen.

Lokalije: 1. **Bevke.**

Anton Kremenek, kurat-beneficiat, Ljubljančan, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 27. maja l. 1752. Mož je bil več v dušnem pastirstvu in nesvarljivega obnašanja ter zglednega življenja. Izprva je bil 8 let vzgojevalec mladine barona „de Pillichgratz“, potem sacelan v graščini „Thurnamhart“, nadalje kot kurat v Ljubljani več let, naposled pa od l. 1767. beneficiat v Bevkah, kjer je pozneje bil župnik-vikar, vsega skupaj nad 30 let, ko se preseli na Brezovico v pokoj in pozneje pa v Ljubljano ter je ondi umrl dne 2. aprila 1804. kot zlatomašnik. Bil je blaga duša.

2. Podlipa.

Frančišek Brešar, lokalist, Ljubljčan, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1769. Mož je bil nadarjen, pobožen, zgleden in zelo goreč duhovnik. Služboval je izprva kot kaplan na Štajerskem 2 leti v Lembergu, v Libiki pa 1 leto, odkoder pride k Sv. Petru v Ljubljano za zakristana. Odtam pride na Jese-nice za subsidiarija 16 mesecev, k Sv. Joštu poleg Kranja za operarija 11 mesecev, v Preddvor za substituta skozi $6\frac{2}{3}$ leta. Ko je resigniral na to službo, ga imenujejo za lokalista v Podlipi, kjer pa nima po-stavne kongrue, zato ni dolgo ostal črez 10 let, kajti l. 1796. je bil lokalist na Sv. Planini pri Zagorju, kjer pa je ostavil svet 26. novembra l. 1799.

3. Zaplana.

P. Žiga Jelenec, lokalist, razkapucin, doma v Selcih, star 43 let, rojen 4. decembra 1746 ter krščen za Tomaža, je bil v mašnika posvečen okrog l. 1771. kot redovnik. Postava cesarja Jožefa ga pusti le dobrih 12 let v samostanu, potem pa pride za subsidiarja v Preddvor za 1 leto, na Vrhniko za 3 mesece in od l. 1787. je lokalist zaplanski. Tukaj je pastiroval nad 10 let, potem pa se zopet podal nazaj v samostan in živel l. 1800. v Ljubljani, v l. 1804.—1806. v Škofji Loki in drugod. Umrli pa je kot aktualni gvardijan v Celju dne 10. septembra 1810. Mož je bil zglednega življenja ter goreč, pobožen duhovnik.

4. Črni Vrh.

P. Bruno Ortner, lokalist, razkartuzijanec iz Bistre, bivši opat razpuščenega samostana. Mož je bil jako pobožen, zgleden, pa tudi učen duhovnik. Samostanski prednik je bil od l. 1766.—1782., ko je bil dne 29. januarja samostan razpuščen; potem pa je pastiroval v Črnem vrhu do 4. januarja 1800., ko se preseli 78 let star v večnost. Doma je bil na Ti-rolskem. Izdeloval je tudi podobe.

5. Vrzdenec (Schönbrunn).

Tomaž Rozman, beneficiat, rojen v mo-šenjski župniji na Gorenjskem, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 21. decembra 1771. Služboval je prvi 2 leti kot subsidiar na Vrzdencu, potem 7 me-secev v Žuzemu na Štajerskem, kot kaplan v Kranjski gori poldrugo leto, nato je prišel zopet na Vrzdenec l. 1777. kot subsidiar, kjer je postal beneficiat l. 1784. in ko je naslednje leto napravil konkurzni izpit, je potem, ko so v Horjulu ustanovili župnijo, postal 25. novembra 1789 prvi župnik. Ko pa se je naveličal vednih preprirov z Vrzdenčani, je prosil za izpraznjeno

lokalijo v Dobrunjah, kamor se je preselil dne 19. maja l. 1795. Tukaj je pastiroval do 13. avgusta 1801., ko se v večnost preseli. Mož je bil prav zgleden, čed-nosten, dober, goreč duhovnik ter delaven v svojem poklicu.

XXXII.

Dekanat: Zgornje Gorje.

Župnije: 1. Gorje.

Blaž Muhovec, župnik in dekan, doma v Žirovnici rodinski ali sedanji brezniški župniji na Go-renjskem, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1774. na naslov Andreja Golmajer. Telesno je bil zdrav in čvrst, pa tudi nadarjen in zmožen. Moralko in pasto-ralko je v Ljubljani dovršil, vse druge bogoslovne nauke pa na Dunaju. Služboval je poldrugo leto kot „alumnus“ v Gorajem gradu, kot kaplan 1 leto v Šoštanj, kot župnik poldrugo leto, pri sv. Lovrencu v Krajini, poldrugo leto v Pilštanju, kjer je bil tudi škofov komisar. Odtam je prišel l. 1784. v Gorje, kjer je pastiroval do l. 1789., ko se je dne 19. aprila preselil v večnost.

Matevž Jegrišek, kaplan, doma v Zalogu cerkljanske župnije, star 36 let, je bil v mašnika po-svečen l. 1775. na naslov podložnikov smleškega go-spodstva. Tukaj se bere o njem l. 1788., ko je bil prestav-ljen. Leta 1793. je bil stolni vikar do l. 1796., ko postane lokalist na kroparski Dobravi. L. 1800. je dobil župnijo Bohinjsko Bistrico, kjer je umrl dne 18. maja 1812. Kje je izprva služboval ni znano.

2. Bohinjska Bistrica.

Matija Kunstelj, župnik, doma v Vodica, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1776. na naslov podložnikov smleškega gospostva. Nadarjen mož je bil zdrav in krepak ter izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je izprva kot „alumnus“ v Gornjem gradu, kot pomočnik pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Ljubnem, na Vranskem, odkoder pride na Kranjsko nazaj: v Radovljici, kot ekspozit v Begunjah do 1788., ko je bil umeščen prvo adventno nedeljo na župnijo Bistrico kot prvi župnik. Pastiroval je tukaj prav goreče ter uspešno do dne 1. aprila 1798., ko je v Gospodu zaspal. Zidal je tukaj novo župnišče, napravil nove zvonove, pokopališče itd. Mož je bil poštenega obnašanja in zgleden duhovnik. Bil je sploh priljubljen, le v Bistrici ne, ker so kot na novo ustanovljeni župniji morali ljudje k mnogim napravam prispevati.

Frančišek Pavlj. Sumrekar, kaplan, doma iz Šent Vida nad Ljubljano, star 29 let, je bil v

v mašnika posvečen leta 1788. na naslov verskega zaklada. Vse svoje nauke je dovršil v glavnem seme-nišču v Gradcu. Prva njegova služba je bila tu. L. 1793. je že v Polhovem Gradcu kaplanoval in je tudi ondi umrl dne 22. junija 1800. Bil je dober duhovnik.

Štefan Grahel, sacelan pri Fužinah na Bistrici l. 1788. Doma je bil na Tolminskem, starček, ki je že duševno in telesno opešal. Jezik se mu je za-pletal, da je težko razumljivo govoril. Živel je zgledno. Umril je dne 23. januarja 1801.

3. Bled.

Mihael Šešek, župnik, doma iz Šent Jerneja na Dolenjskem, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov marenberškega samostana. Bil je izvrstno nadarjen mož, je mnogo bral in se dobro izobrazil, telesno pa ni bil krepak. Služboval je kot subsidiar izprva na Bledu, kot kaplan v Radovljici, na Sori, potem je bil vodja in spovednik ljubljanskih uršulink do l. 1787., ko pride župnikovat na Bled. Tukaj je pastiroval tako, pravi poročilo, da je le malo koristil do l. 1800., ko postane novomeški kanonik, kjer je bil začasno tudi župni in dekanijski upravitelj. Po razpustu kapitula je župnikoval v Prečini do leta 1813., ko se je meseca avgusta preselil na Spodnje Štajersko. Ljudem ni ugajal, četudi se je pošteno obnašal in zgledno živel. Bil je slabotnih prsi.

Anton Pazler, beneficiat na Bledu, doma v Mlinem (Seebach), star 49 let, je bil v mašnika posvečen l. 1765. na naslov barona „de Grimshiz“. Bil je zelo nadarjen, hraber in čvrst mož ter izvrsten govornik. Svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v Bohinju 2 leti kot subsidiar, 7 mesecev v Špitaliču in od l. 1769. je beneficiat in kaplan na Bledu. L. 1793. je bil zgodnjik v Radovljici, l. 1804. je bil že penzionist na blejski Dobravi, kjer je umrl dne 13. maja 1811. Mož je bil zelo delaven, zlasti v izpovednici, ljudje so ga silno radi imeli, le v obnašanju je bil včasih lahkomišljen, zato je bil posvarjen.

Jožef Justin, lokalist na Otoku, doma v Doslovčah rodinske župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov blejskih podložnikov. Mož je bil bistrega uma, izvrsten govornik in hraber človek. Svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v Okonini na Štajerskem, pri Sv. Joštu poleg Kranja, v Radovljici kot kaplan, l. 1788. je bil lokalist na blejskem otoku in katehet v Mlinem do l. 1810., ko se preseli na Štajersko. Z graščinskimi prebivalci je zelo občeval na Bledu. Obnašal se je pošteno.

Anton Mulej, beneficiat na otoku Bled, doma v Bodešičah pri Ribnem, star 45 let, je bil na naslov blejskih podložnikov v mašnika posvečen dne 22. decembra l. 1768. Mož je bil slaboten, a vendar še dosti zmožen. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je v ribniškem okraju na Dolenjskem, v Gorjah l. 1774., povsod brez posebnega posla, na Jesenicah, odkoder pride na blejski otok. Odtam pride za lokalista na Boh. Belo 1811.—1815., potem pa zopet nazaj na otok, kjer je umrl kot zlatomašnik dne 28. februarja 1835., star 90 let, kajti rojen je bil dne 2. junija 1744. V mladosti je bil nekoliko lahkomišljen, pozneje je pošteno živ. Bil je dober delavec v vinogradu Gospodovem.

Martin Cotelj (Zottel), sacelan v graščini barona Grimšica na Bledu, doma v Zgošah begunjske župnije na Gorenjskem, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov Matija Rozmana. Mož je bil slaboten in tudi ne nadarjen, vendar pa priden; govornik ni bil. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 3 leta pri Sv. Joštu poleg Kranja kot operarij, v Bohinju, na Sori 1778—1782. kot beneficiat, v Kranjski gori kot subsidiar, l. 1788. je bil tu sacelan. Mož je bil samotarec; bil je golšast. Delovanje njegovo ni bilo uspešno. Obnašal se je dosti pošteno. Leta 1795. je kaplanoval na Bledu, l. 1799. v Dolu, l. 1800. pa je bil beneficiat-kurat v Šmartnem pri Litiji, kjer je naposled živel v pokoju ter 60 let star umrl v Ljubljani v hospitalu 25 decembra 1802.

4. Mošnje.

Lenart Peterman, župnik, doma na Dovjem, star 43 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofje-loških podložnikov l. 1771. Govornik ni bil, zmožen pa in trdnega zdravja. Služboval je izprva nekaj časa pri Sv. Joštu kot operarij, potem pri Sv. Ksaveriju na Stražah, kot „alumnus“ v Gornjem gradu, potem je bil na ljubljanski normalki katehet. L. 1778 pa postane mošenjski župnik, katero župnijo je vladal do 26. februarja 1796, ko je za jetiko umrl. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu in je napravil očitno delo iz tomistike „cum aplausu“. Mož je bil bolj posveten, pečal se je le bolj z gospodarstvom in zato ljudem ni posebno ugajal, razen posvetnjakom. Bil je svojeglaven nasproti svojim višim, častihlepen, prezrljiv, prebiral je rad prepovedane knjige in je bil prijatelj plesa in žal, da je tudi v cerkvi ljubil posvetno godbo.

(Dalje)

Vsebinska: *šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*